

62

EYΦΗΜΙΑΙ,

Quas

IN HONOREM HVMANISSIMI
iuxta atque Doctissimi viri Dn.

M. IOHANNIS DITMARI
IUNIORIS, REVERENDI ET
doctissimi viri Dn. IOHANNIS DITMARI
Ecclesiae Guttenshusanae Pastoris vigi-
lantissimi Filij, Sponsi,

Cum

*Pudiciss. & lectiss. Virgine V E R O N I C A viri
integerrimi H E R M A N N I Uber die
Heiden civis Isenacensis, p. m. relicta
filia, Sponsa,*

Nuptias solenniter celebrantis Isenaci ad XVI. Fe-
bruarij anno Ἰης θεανθρωπογονίας
cl. Io. cl.

*Scripserunt Praeceptores, Patronis Commilitones,
Amici.*

J E N Æ

Typis Tobiaë Steinmanni,

I.

NEOFAMOIΣ
DN. M. IOANNI DIETMARO
ET
*Lectissima Virgini VERONICAE Ober
die Heide: &c.*

SERPIT humi in sylvis præstans Veronica, dignam
Elogio haud frustra patria lingua vocat.
Namque potestates, quas uni huic indidit herbæ
Autor, nulla satis vox memorare potest.
In primis nigros in splenis viscere succos
Mitigat, incidit, tergit, & attenuat.
Infarctum expediens thoracem phlegmata purgat,
Præsidium ulceribus vulneribusque petens.
Hanc lege, dum sylvas fidissime IANEPERERRAS:
Lectam adhibe lateri nocte dieque tuo.
Crede mihi, si quis multos te vexat in annos,
Vna erit hæc morbi certa medela tui.
Tu tamen hæc certa miscebis pharmaca lege:
Vsu non recto melque merumque nocent:
Hanc tibi fortunet benedictio diæ medelam.
Digna que laude diu floreat herba tibi.

*Zacharias Brendel Med. Doct. &
publicus Physices Professor.*

II.

FELIX cui nasci benè, cui benè nubere quondam,
Et benè cui tandem fata dedere mori.
Ille suo cæli vaga sidera vertice pulsat,
Et quodcumque boni vovit, id omne tulit.

Prima

Prima tibi,
Contig
inguium, d
Qua p
Tam bene e
Fertur
mipietas, ca
Gratia
Saxo
Hospiti
e quog, feli
Certa q
prim opt a
Et dede
numerare
Cæperis
prius inge
Egregie
tas pietatis e
Propitia
Vicupit
Vir
Duret Is, ut I
Proposi
VARS AMO
Hæc sur
fallor? an he
Qua ge
Sinceram D
Denotat

Prima tibi, Dietmare, tibi fors altera largè
 Contigit. Eximio notus honore Parens
 Ingenium, doctrina sagax, labor æctus, honores,
 Qua patris auspicio munera nactus habes.
 Tum benè coniugij Sponsus sacra fœdera iungis,
 Fertur in amplexus iam Veronica tuos.
 Cui pietas, castusq; pudor, cui blandula forma
 Gratia vix ullam scit reperire parem
 Hic ubi Saxonia Dux inclytus Isidis urbem
 Hospitio cœpit nobilitare suo.
 Te quoq; felicitis tandem pars ultima vite
 Certa quidem, verum non nisi sera manet.
 Si prius optato fueris saturatus amore,
 Et dederis flamma longa alimenta tua.
 Si numerare prius natos, numerare nepotes
 Cœperis, & proavum feceris esse Patrem?
 Si prius ingenio feliciter usus & arte
 Egregiè nostrum demerere genus.
 Hac pietatis erunt tibi pramia certa. Beatus
 Propitium didicit quisquis habere Deum.

V Wolfgangus Heider M. Log. &
 Ethic. Prof. Publ.

III.

Qui cupit optatam thalamo contingere metam,
 Vincere legitimo dira que cuncta modo,
 Curet Is, ut IOVA clemente fruatur, in omni
 Proposito & VERVM corde decente colat.
 VERVS AMOR, VERVS LABOR ET PATIENTIA VERA:
 Hæc sunt, quæ tædis læva pericla fugant.
 Fallor? an hoc ipsum perpendi nomina, Doctus
 Quæ gestant Sponsus Sponsaque casta, iubent?
 Syncerum DOMINI IOANNES nempe FAVOREM
 Denotat: à VERO Nymphia nomen habet.

A 2

Ergo

Ergo FAVORE DEI thalamo sit, SPONSE, beatum
Principium, medium, finis & inde tuo;
Tūq; AMOR atq; LABOR, PATIENTIA VERAq; saluam
SERVET, CONSERVET, SPONSA pudica, precor.

παλααιοφιλίας ἐνεκα

M. Nicolaus Rhostius Ecclesia
Genensis Diaconus.

IV.

Forte ego Salaidum Clariam rediturus ad urbem,
Visus sum tales arripere aure sonos,
Et nisi fallor erant Iunonia vota, puella
Qualia nupturiens edere saepe solet:
Me miseram! & scava natam me Iuno Selenā!
Siccine Fortunā spes mihi maior erit?
Siccine Iuno faues? heu siccine provehis orsus?
Siccine despectam me iuvat esse tibi?
Siccine me cogis muliebria scommata, nec non
Omnivolos passim sustinuisse iocos?
Si mihi nubendum tandem, est mea nubilis aetas,
Matura, felix non nisi nupta cita est.
Audijt hos Iuno gemitus, & talibus insit:
Castiga curas agra puella tuas.
Nec te pœniteat tadas differre iugales,
Ah nescis, quot habet vel mora parva bona.
Crede mihi Veneri non est imbellia grata,
Castra hac forticulam virginem amare solent.
Interibi disces compar cervice subactā
Ferre iugum, disces munia ferre viri.
Rem disces meliusq; domum curare nec astus
Dirævè exemplo decipiere socrus.
Suavia sic Veneris disces insuavia ferre
Ferre maritatos quod comitatur onus.

Dixit

Dixerat: has contra dabat ore Veronica voces:

Heu quam difficiles sunt in amore mora!

Habenè conceptos extinguunt segniter ignes,

Ha sunt discidij causa cibusq; mali.

Quare virgineo si decerpendus ab horto

Flos meus hic Mystam Iuno benigna manet.

Vi votum Sponsus maturius impleat oro

Aut animo moriens impatiente cadam.

Ata diu inceptum vel disiuga solvat amorem

Iuno refert, melius sternuat omen amor.

Iam iam vota valent grato iam sine politur,

Spes sperata diu, spes rata grata Deo.

En tibi quo morulam nox una resarciet omnem

Tempus adest, Sponsus, quem petis, ecce redit.

Iam Diu mare vires, dexter Nocturnus amorem

Iam iuvat, & Zygia cum face Zungus adest.

Vivite felices concordij vivite nexu,

Sponsa tuum efflictim dilige, Sponse tuam.

Florescat sine lite torus, sit prole refertus

Pleno sit cornu copia plena bonis.

Mauritius Muller Fro

ΦιλοΦιλίας χάρις.

V.

Qvis tecum medicus? Vel quas Dietmare per artes

Pæonias cultus? tanta undè scientia mentis?

Quid? Fallo ne? tuum pectus divinus Apollo,

Delicijs horti monstratis undiq; succis

Imbuit, Ingenij tantà & tunc dote beavit.

Illic plantata data quâ subolere potestas

Herba, qua reliquis longè formosior, & qua

Viribus haud ulli cedit, quaq; una lieni

Mox praesens pariet miserè medicamen adusto

A 3

Qua

*Quæ setosa licet folijs serratâq; constet,
Tunde, liquor refluet blandus gratulq; palato,
Ferre potens requiem, cunctiq; arcere doloris
Tela, nec immeritò hinc, sed rite, VERONICA dicta.*

*O IANVM tanto faustum medicamine, tanto
Dotatum Antidoto, vi cuius flammula cordis
Pacatur: Fac vota, dosin tibi summus ut Artis
Inventor Medicæ iustam definiat, eius
Ingenitas possis quò nunquam amittere vires,
Inq; annos multos tibi surgat ut incrementum.*

Elias Zinck.

VI.

*S*ic tandem pigitum est inertioris
Moræ & ad Veneris theatra ventum,
Dietmare optume vir virum optumorum,
Idem Bellerophontidos sititor,
Idem flos hilarum facetiarum
Comiq; ò! bene ominate fili.
Quid nunc factò opus æstimas, recentis
Quando materiem beatitatis
Propinat tibi mollicellus Hymen?
Eia promptus ades, tuumq; sero
Euinci caput, indidem cothurno
Suras & latus undulato amictu,
Aeratis stimulis utramq; calcem
Muni, varicitusq; fortiozem
Tolutarium obi, luposq; torquens
Sono quadrupetante concute æquor.
En! campos tibi frondeos recludit
Idalis, tremulâ exsultatione
Cursuq; æripedis citatiore
Metandos. Tua res agetur, insta,

Heic

Heic nec pulverem Olympicum iuvarit
Collegisse magis, nec obsoleti
Corpus verberibus dolare casti,
Nec queiscunque solent brabœa ferri
Laudis que preciosa dona ludis?
Viden? quo tua fulgurita dudum
Igni corda fuere, qui perussit
Absentem gracili que copulavit
Amoris ligula sibi, fovetur
Illic in medio omnium senatu
Iocorum, Charitum, Facetiarum
Non hoc demeruisse tu labores
Præmij? Sed ô! optume oxume que
Factum. Demeruit quod admonebam,
Iam virtus tua strenue patrando.
Sunt de curia tibi impigro labore
Matris Idaliæ beata tempe,
Te que unâ atque tuam. ecce! blandicellam
Advectat lonipes revorsione,
Optatâ nimium revorsione.
Tu, quod nunc superest, vicem secundam
Instaura, at que itera libens lubens que
Hoc certaminis, ut sit annuatim
Quod te præmioli manere possit
Aut Dietmarolus aut Veronicella.
Quin & nectare torulenta largo
Oscla mutiter date at que ferte,
Tu que & delictum tuum Verona.
Biliosa sribuscula enicate,
Et linguæ fugite aspidinæ acorem.
Maccus litem alat istius que scripta,
Vobis expedit aureo fruisca

Secli

Secli, flore dieque destinata
Expirare animæ salillum in ipsâ
Veri ardoris amœnâ amœnitate.
Non sic ad fatim erit benè, ad fatim amplè
Vobis? Nonne sat obsecrò beatè
Sic tandem pigritum est interioris
Moræ, & ad Veneris theatra ventum?

2.

M. IOANNES DIETMARVS.
NI ME DIVS AMOR SANET.

NI ME DIVS AMOR ni blanda Veronica SANET,
Declinare necis spicula quei valeam?
Heic age vivificum rursus mea vita vigorem
Sume, heic ad portum naufraga cymba redi.

3.

VERONICA.
VNICA ERO.
VENI CARO.

Multumq; atq; diu me torfit & urfit anhelam,
Quei possis tantas multiplicare moras.
Spemq; metumq; inter de te sum sæpè locuta:
O! meus ille navis ignibus ustus abest.
Lusa fui fateor, Connive, fœmina dixi,
Fœmina consilij, fœmina cordis inops.
Nunc iuvet amplexus miscere. VENI CARO, post hæc
VNICA ERO tua, sis unicus ipse meus.

F. Iustus Zinzerlingus Eschen-
bergensis Tyrig.

F I N I S.

aut emissa voce magna ex
piravit **ps. nr.** Et uidi ce
ph lassu e' in duo. alio me uita
deorsu. Vides aut e' in quo
exadulo stabat. ga sic clamor
expirasti ait. Ver. hic homo
di filius erat. Erat aut e' in
heres de lege aliter. Me
qs erat in. Me. Me. Me.
et maria. Me. Me. Me. Me.
yoseph. Me. Me. Me. Me.
Et cu' e' in. Me. Me. Me. Me.
eu. et misit. Me. Me. Me. Me.
miser q' h'nt. Me. Me. Me. Me.
ultra. **ex.** **E**rat
seru e' in. Me. Me. Me. Me.
erat qd e' in. Me. Me. Me. Me.
yoseph. Me. Me. Me. Me.
decurio. Me. Me. Me. Me.
decurio. Me. Me. Me. Me.
me adpysate. Me. Me. Me. Me.